

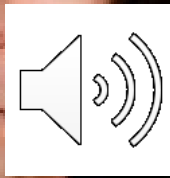
# **Akademické čtení a psaní**

## **FAVMPa080**

FAV JS 2020

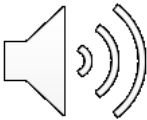
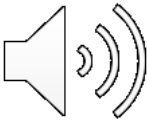
11. 3. 2020

**ACADEMIC STRUCTURE?**



**NO ONE KNOWS WHAT IT MEANS,  
BUT IT'S PROVOCATIVE...**

makeameme.org


- Jak jste strukturovali oba odstavce? Dle d  ení nebo jinak?
- Vybrali jste si vědomě a strategicky nějak  b, jak začít? Přistoupili jste podobně k výběru zážitku/příběhu?
- Přemýšleli jste nad tím, které objekty, osoby a události do svého vyprávění zařadíte a které vypustíte?
- Organizovali jste vědomě posloupnost jednotlivých vět?
- Zamysleli jste se nad tím, jak oba odstavce co nejlépe propojit?



- Dvě striktní podmínky, které měly vaše výstupy dodržovat
  - 1. Rozsah (100–150 slov na každý z obou odstavců)
  - 2. Jazyk – dodržení pravidel úsporného, jasného a čtivého
- Cílem úkolu přemýšlet o struktuře výstupu při omezeném rozsahu a schopnost editovat vlastní text
- Obojí v rámci tématu, které je lehké a nezatížené akademickým žargonem
- Existuje bezpočet možností, jak takové zadání uchopit (a které se napříč Vašimi výstupy objevily)
  - Jako začátek většího příběhu
  - Jako zpráva o události
  - Jako anekdota
  - Jako detailní a soustředěný popis jedné věci/události
  - Jako procítěná vzpomínka
  - Jako reflexe procesu stolování a situace, v níž se jídlo konzumovalo



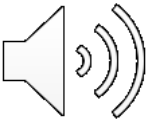
# Uvažování nad strukturou...

- Je pro vás náročnější psát metodologickou nebo kontextuální pasáž? A proč?
  - Kontextová část se může zdát jako snazší, ale nezapomínejte, že některé typy dat fungují pouze v určitém a přesně vymezeném kontextu! Není našim cílem představit co nejširší historické zázemí projektu, ale vybrat jen takové údaje, které jsou pro prezentaci poznatků nezbytné => viz etymologie slova – kontext, co jde s textem, musí tedy existovat vzájemná spojitost.
- Které pasáže píšeme jako poslední a 
  - Nebuďte puristé a začínejte od jednodušších věcí, jak radí Becker. Jednodušší věci jsou jistě dílčí výzkumné kapitoly a podkapitoly, ty totiž můžete použít i v případě, že budete měnit metodologii/strukturu práce/vymezení tématu
  - Pak přejdeme k psaní syntetizujících závěrů (shrnutí poznatků a otevření tématu směrem k dalším možnostem výzkumu).
  - Úvod píšeme nakonec a představíme v něm všechny podstatné poznatky a závěry, k nimž jsme dospěli. Nepíšeme detektivku, čtenáře absolventské práce nemusíte udržovat v napětí, jak všechno dopadne.

# Makrostruktura

- **Úvod** – musí obsahovat téma, argumentaci, intervenci, organizaci a přínos
- **Konceptuální kapitola/y** (představení metodologického rámce a společenského/historického/ekonomického kontextu) >> pomáhá usadit konkrétní případ, jemuž se věnuje
  - Jedna z těchto dvou oblastí může být zapuštěná v úvodu
- **Výzkumné kapitoly** (ideálně 3)
- **Závěr** – shrnuje všechny hlavní poznatky, k nimž práce dospěla a rozpracovává část „Přínos“ z abstraktu

# “Babské“ rady stran makrostruktury...

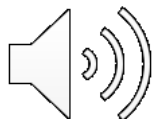
- Pokud netušíte, jak k volně vymezenému tématu strukturně přistoupit, sepište si formou volného psaní všechno, co k dané oblasti zatím víte. Zjistíte totiž, že se Vám všechno víceméně přirozeně skládá do několika shluků.
- Becker nabízí i velmi praktický ná  na vizuální/prostorové/taktilní rozložení textů, kdy si píšete jednotlivá témata/příklady na lístky a ty skládáte za sebe/pod sebe/vedle sebe. Nechte se vést spíš intuicí než vše až příliš důkladně promýšlet.

# „Teror“ první věty/odstavce

- Jak vlastně začít?

1. **Suše.**

„Tato magisterská práce pojednává o ... v období...“ Pro – tímto způsobem nic nezkazíte. Proti – ale taky nic nevyhrajete. Jde o psaní pracovních verzí a finálních úprav, který se hodí do prvního draftu, nicméně při psaní pracovních verzí a finálních úprav bychom měli přijít na lepší způsob.



2. **Vysvětlovat.**

Pro – hodí se pro takové práce, kde nevolíte tradiční přístupy a struktury. Proti – nedoporučuji tento způsob, protože vyžaduje značnou rétorickou obratnost.

3. **Zlehka.**

Osobní/odlehčený/anekdotický, ale pořád komplexní vstup do komplexního problému.



It has been 50 years since the release of the Czechoslovak film musical *Dáma na kolejích* (The Lady of the Lines, Ladislav Rychman, 1966). In 2016 the city of Prague together with the local public transport company organised a commemorative event in the heart of the capital. Jiřina Bohdalová, the iconic actress, who embodied the main part of Marie Kučerová, reenacted bits of her starring role. Dressed in a uniform of a tram conductor she sat behind the steering wheel of a retro looking vehicle, recalled her co-stars, and introduced the movie prior to the evening's open air screening. Although both the star and the streetcar are very important for the film, there was one crucial element missing. Marie's story and heavily supported its message about female independence. The Czechoslovak socialist regime consistently promoted the idea of woman's liberation and gender equality, but mostly in the sphere of work. *The Lady of the Lines* departed from these earlier romanticised visions of a woman with a day job and instead promoted an image of a strong powerful heroine through her glamorous look. With newly-purchased designer garments Marie gains her long lost self-confidence, power, and sexual allure. While this Cinderella formula is a well-established cinematic convention, the context of socialist fashion, lifestyle, and female emancipation complicates this fairy tale scenario.



## **První odstavec**

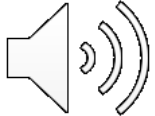
jako odlehčené, ale

koncentrované

představení problému / teze

## BELIEVING IN FAIRIES

### The author and the homosexual

A student once said of me to a colleague, 'Of course, Richard doesn't believe in authors – unless the author is a woman'. He or she might have added 'black' or 'lesbian/gay', but it was an acute remark. I'll happily teach *The Searchers* (John Ford) as a John Wayne movie about race  on as it's *Dance, Girl, Dance* (Dorothy Arzner) or *Car Wash* (M. Schultz) I'm wanting students to worry about whether you can tell the sex of the director by a woman and a black person, respectively, and how, and whether it matters. (Note already, however, the discrepancies: Ford is banished as Ford, but Arzner and Schultz come back emblematically as woman and black; then there's the unaddressed whiteness of Arzner, the maleness of Schultz, the white maleness of Ford, the sexualities of all three. . .) Equally most of my writing has been about images and representations, texts and readers, yet I have just finished a book on films made by lesbians and gay men (Dyer 1990), a book posited, that is, on the notion that it does make a difference who makes a film, who the authors are. In this essay I want to think through some of the implications of what that student observed, relating it to a further apparent paradox, a commitment to lesbians and gay men and an acceptance that being lesbian/gay is 'only' a social construction. I do this through an account of some of the problems and discoveries I had writing the book just mentioned.

### První odstavec

jako odlehčené, ale

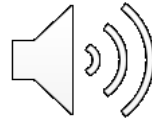
koncentrované

představení problému / teze

# Jean Gabin

*From working-class hero to godfather*

Of all actors, he is the only one whose career is inseparable from the glorious period of our cinema. Remove Gabin's career and a whole chapter of French cinema disappears.



Georges Baume

When I first became interested in the cinema, in the 1970s, Jean Gabin represented everything I hated – the antithesis of the modern, 'intellectual' cinema of the time. I was baffled by the popularity of this ageing actor and of his films, which I despised. When I discovered the French cinema of the 1930s, and then of the 1940s and 1950s, I began to understand his extraordinary importance. I became a fan. If, like many people, I prefer *Le Jour se lève* and *Touchez pas au grisbi* to *Le Tatoué* and *L'Année sainte*, I eventually came to appreciate all Gabin's performances. Even though I have to concede that he starred in a few bad films – not a bad record for someone who made ninety-five – I would maintain that there are no bad Gabin performances.

## **První odstavec**

jako odlehčené, ale  
koncentrované

představení problému / teze

- Napište první odstavec Vaší magisterské práce tak, aby nabízel vstup do tématu, které řešíte, pomocí drobné události/anekdoty nebo zážitku. Druhá polovina odstavce by pak měla naznačit, jak se tato příhoda vztahuje k širší tezi práce.
- Samozřejmě dodržujte pravidla úsporného, jasného a čtivého písemného stylu
- Vyberte si 5 klíčových slov, která budete potřebovat pro Vaši práci a napište ke každému z nich alespoň dvě synonyma
- Vypracované úkoly mi pošlete na mail do 23. 3. (včetně)



**Shit Academics Say**

5 hod · 🌐



**Shawn Micallef**

@shawnmicallef



I can't sing opera 🗣️ tomorrow eve  
I'm going to stand on my balcony and  
narrate a PowerPoint for all the  
neighbourhood to enjoy.

9:59 PM · 2020-03-17 from [Toronto, Ontario](#) ·

[Twitter for iPhone](#)